

af Jorden. Jeg troer altsaa, at man er fuldstændigt besejret til at parallelisere de Regler, der ere gjorte gjældende ved de øvrige Expropriationer, med Reglerne for disse Leedets Afstæffelse. Naar en Eiendom bliver overfæaren, molesteret af en Jernbane, saa er selve Tabet af Jord det Mindre, men den øvrige Eiendoms Bestaabigelse, den Forstyrrelse, det foraarager i Eiendommens Drift, er det Væsentlige. Jeg henledte forøvrigt Opmærksomheden netop paa det sidste Stykke af § 8, navnlig paa de Udtryk, som der findes, at, naar Naturalarbejde vælges af et Sogn, skal Arbejdet udredes af Hartkornsbrugerne efter de hidtil gjældende Regler. Jeg bemærkede herved, at det forekom mig, at disse Udtryk vilde kunne forståes paa en forskjellig Maade, hvis de Endringsforslag, Udvalget har stillet om at forandre „Sogn“ til „Sogneforstanderskabskreds“ eller „Commune“, bleve vedtagne. Den ærede Ordfører antog rigtignok, at, naar man gennemgaaende forandrede „Sogn“ som Veicom-mune til „Sogneforstanderskabskreds“ som Fællescommune, saa faldt det af sig selv, at det maatte ramme ogsaa de Veianliggende, som ikke udtrykkeligt ere omtalte, altsaa ogsaa de Tilfælde, jeg nævnte. Jeg finder det dog temmelig klart, at der Intet vil være til Hindrer for, at Naturalarbejdet, hvor det bliver bestaaende, bliver bestaaende sogneviis, medens det derimod bliver til en Communesag efter at være blevet afløst. Hvad der i ethvert Tilfælde vil være en sikker Veie til at gaae, forekommer mig at være den: at overlade disse Endringer til den almindelige Communallov og ikke indbringe dem i denne særlige Veilov.

Klein: Jeg erkjender, at, hvad den høitæredede Minister ansøgte med Hensyn til Forslaget under Nr. 34, i flere Henseender er velbegrundet. Jeg vilde gjerne tage Forslaget tilbage, men da der er flere Forslagsstillere, som ikke nu ere her tilstede, kan det ikke lade sig gjøre; jeg skal imidlertid for mit Bedkommende stemme imod det, ligesom jeg ogsaa skal

stemme imod Forslaget under Nr. 11 a. Det glæder mig iøvrigt, at den ærede Minister i Grunden erkjendte, at Forslagene under Nr. 1, 17, 20 og 31 vare velbegrundede. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 1 udtalte han, at, hvis dette Forslag ikke skulde blive vedtaget her, saa vilde han have sin Opmærksomhed henvendt paa at tilveiebringe den fornødne Endring i den paagjældende Paragraph paa Lovens senere Vandring; og med Hensyn til Forslagene under Nr. 17, 20 og 31 udtalte han, at den Ordning, her er foreslaaet, maatte erkjendes at være ganske i Overensstemmelse med den Ordning, der er foreslaaet i Kjøbstadcommunalloven, som den er vedtagen her i Thinget ved 2den Behandling. Naar dette er saa, saa er man, da det er uvidt, om Communalloven udkommer samtidigt med denne Lov, stillet imellem to Alternativer. Det ene er, at ved at vedtage de Forslag, der her ere stillede, udsætter man sig for Muligheden af at foregribe den Ordning, som man forudsætter, at Kjøbstadcommunalloven i det Hele vil indføre, paa dette Punkt en ganske kort Tid, inden Kjøbstadcommunalloven kommer ud, det andet er, at man udsætter sig for at vedtage Bestemmelser her, som ville vise sig at være i fuldstændig Strid med Grundbestemmelserne i Kjøbstadcommunalloven, der kan ventes at ville udkomme om ganske kort Tid. Det forekommer mig, at, naar man har Valget imellem disse to Alternativer, er ubetinget det første Alternativ at foretrække. Det er virkelig ikke nogen stor Ulykke, om det skulde blive Tilfældet, at man med Hensyn til Veivæsenet indførte den Ordning, som man i Almindelighed vil gjøre gjældende for Kjøbstædernes Vedkommende, et heelt eller halvt Aar, før den almindelige Ordning finder Sted.

Indenrigsministeren: Jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlems Forudsætning kun er rigtig, dersom Kjøbstadcommunalloven, senere vedtagen, bliver vedtagen i den Form, hvori den nu findes fra 2den Be-